

Σύγχρονες Επιχειρήσεις, Σύγχρονη Ελλάδα

**Γραφείο Επικοινωνίας & Δημοσίων Σχέσεων
Γραφείο Τύπου**

**Συνέντευξη Προέδρου του ΣΕΒ
κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου**

**στο ραδιοφωνικό σταθμό REAL FM 97,8
στη δημοσιογράφο κ. Κάτια Μακρή
Πέμπτη, 28 Φεβρουαρίου 2013**

Κάτια Μακρή: Πάμε αμέσως στην τηλεφωνική μας γραμμή να καλημερίσουμε και να καλωσορίσουμε τον Πρόεδρο του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, τον κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλο.

Κ.Μ.: Καλό μεσημέρι, τι κάνετε,

Δημήτρης Δασκαλόπουλος: Γειά σας, τι κάνετε;

Κ.Μ.: Λοιπόν, είχατε, αν δεν κάνω λάθος, τη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου του ΣΕΒ που έγινε με προσκεκλημένο τον Υπουργό Οικονομικών τον κ. Γιάννη Στουρνάρα.

Δ.Δ.: Ακριβώς.

Κ.Μ.: Διάβασα με ενδιαφέρον την ομιλία σας κ. Δασκαλόπουλε παρουσία του κ. Στουρνάρα και επισημαίνω διάφορα θέματα τα οποία θέλω να συζητήσουμε.

Δ.Δ.: Να τα πούμε.

Κ.Μ.: Πρώτα απ' όλα, εσείς επιμένετε όλο το τελευταίο χρονικό διάστημα στο ενεργειακό κόστος των επιχειρήσεων που ουσιαστικά κάνει το βίο τους αβίωτο.

Δ.Δ.: Να πούμε και γι' αυτό. Να ξεκινήσω από κάπου παραπάνω και να θυμίσω δύο πράγματα. Πρώτα απ' όλα ότι σ' αυτή τη χώρα που την έχουμε βαφτίσει «αποβιομηχανοποιημένη» και ο κάθε πολίτης αν ρωτήσετε στο δρόμο θα σας πει ότι δεν παράγουμε τίποτα και ότι η βαριά μας βιομηχανία είναι ο τουρισμός, να θυμίσω ότι έχουμε ακόμα βιομηχανία σοβαρή. Ότι αποτελεί το 15% του ΑΕΠ μας περισσότερο από τον τουρισμό. Αποτελεί τον μεγαλύτερο εξαγωγέα της χώρας, περισσότερο από τον τουρισμό. Και δίνει πάρα πολλές δουλειές σε χιλιάδες ανθρώπους, άρα μην τη βάζουμε στην άκρη. Το δεύτερο που θέλω να θυμίσω είναι ότι τώρα περάσαμε μία φοβερή

κρίση, από την οποία προσπαθούμε να βγούμε και περιμένουμε από τον ιδιωτικό τομέα, από την παραγωγική οικονομία να μας βγάλει από τα δύσκολα.

Κ.Μ.: Στις διαπιστώσεις που λέτε και στις δύο δεν νομίζω ότι κανείς θα διαφωνήσει. Στο «περάσαμε την κρίση», δεν ξέρω την περάσαμε την κρίση κατά την άποψή σας;

Δ.Δ.: Λέω ότι υπάρχουν σαφώς οι συνθήκες που δείχνουν ότι υπάρχει φως στον ορίζοντα. Βέβαια, αμέσως λέω ότι έχουμε μπροστά μας μια μεγάλη ανηφόρα γιατί οι καλύτερες συνθήκες τώρα, οφείλονται περισσότερο σε κάποιους εξωτερικούς παράγοντες. Οφείλονται στο γεγονός ότι η Ευρώπη επιτέλους συνειδητοποίησε ότι δεν είμαστε μοναδική περίπτωση και ότι το πρόβλημα είναι ευρύτερα ευρωπαϊκό. Γι' αυτό άρχισε να το αντιμετωπίζει με πιο σταθερά βήματα και οφείλεται και στο γεγονός ότι συνειδητοποιείται σιγά σιγά ότι αυτή η απόλυτη, μονομερής λιτότητα μέχρι τέλους, δεν είναι μία πολιτική που μπορεί να σταθεί σε μια δημοκρατική Ευρώπη. Αυτά, φτιάχνουν ένα κλίμα θετικότερο για τη χώρα μας. Μένει εμείς να μην παρεκκλίνουμε καθόλου απ' το να κάνουμε αυτές τις αλλαγές που έχουμε διαπιστώσει μόνοι μας ότι χρειαζόμαστε.

Κ.Μ.: Πριν πάω, λοιπόν, στα επιμέρους θα εκμεταλλευτώ αυτό που μου λέτε για να σας ρωτήσω για παράδειγμα για τις ιταλικές εκλογές. Το αποτέλεσμα των ιταλικών εκλογών εσάς σας ανησύχησε για το τι μπορεί να συμβεί στην Ευρώπη ή βρήκατε και την αισιόδοξη πλευρά ότι εστάλη ένα μήνυμα;

Δ.Δ.: Ναι, και εγώ διαπίστωσα ότι πραγματικά το αποτέλεσμα έδειξε ουσιαστικά τα όρια της αντοχής των λαών. Και τα όρια αυτής της λιτότητας, γιατί βεβαίως πρέπει να βάλουμε τα οικονομικά μας σε τάξη, σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα και στο σύνολο της Ευρώπης. Αλλά, από 'κει και πέρα, η Ευρώπη ήταν μία υπόσχεση ευημερίας και κοινωνικών αγαθών και τώρα όλοι οι πολίτες της νιώθουν ότι αυτά απειλούνται. Ότι δεν θα τα έχουν στο μέλλον. Υπήρξε ένα μήνυμα.

Κ.Μ.: Εκτός από υπόσχεση ευημερίας είχε και πολύ αυστηρούς κανόνες κυρίως για την τήρηση των δημοσιονομικών μεγεθών. Είχε το περίφημο 3% του ελλείμματος από τη συνθήκη του Μάαστριχτ ..

Δ.Δ.: Που παρέβησαν άπαντες και με πρώτους εμάς...

Κ.Μ.: Άρα, μπορούσε να είχε συνεχισθεί αυτό ακριβώς όπως το λέτε όλοι να υπερβαίνουν τα ποσοστά ή κάποια στιγμή έπρεπε να υπάρχει και το συμμάζεμα.

Δ.Δ.: Όχι, σαφώς έπρεπε να υπάρχει το συμμάζεμα, δεν βγαίνουν τα νούμερα και οι αριθμοί.

Κ.Μ.: Αλλά όχι με αυτούς τους όρους.

Δ.Δ.: Από την άλλη, είναι ένα μεγάλο πρόβλημα για την Ευρώπη. Γιατί η Ευρώπη για 30 χρόνια αυτό υποσχέθηκε, αυτό έδωσε, αυτό έκανε και τώρα ανακαλύπτει ότι δεν μπορεί και δεν ξέρω τι μπορεί να υποσχεθεί στους πολίτες της για να τους κάνει να ξανά αγαπήσουν την ευρωπαϊκή ιδέα.

Κ.Μ.: Και όπως βλέπετε ο ευρωσκεπτικισμός όλο και διευρύνεται σε όλες τις χώρες, η κάθε μία από την πλευρά της για τους δικούς της λόγους. Διάβαζα την έρευνα της Eurostat για παράδειγμα χθες, ότι το 54% των Ελλήνων δεν αισθάνονται πια ευρωπαίοι. Και πώς να αισθάνονται μεταξύ μας.

Δ.Δ.: Νομίζω ότι υπάρχουν τέτοια αντίστοιχα ποσοστά και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και γι' αυτό είναι μεγάλη πρόκληση για τις ευρωπαϊκές ηγεσίες τι θα πουν και τι θα υποσχεθούν στις δημοκρατίες της Ευρώπης.

Κ.Μ.: Δεν μου λέτε, από τη δικιά μας την πλευρά, αφού είμαστε πια με μια σημαντική απόσταση από τις εκλογές, εσείς βλέπετε διαφορετική διαχείριση του προβλήματος; Πιο οργανωμένη ή βλέπετε ότι αρχίζει σιγά σιγά η απομονιμοποίηση –να το πω– της Κυβέρνησης γιατί είναι πολύ σκληρά τα μέτρα και από την άλλη δεν έρχεται και κάτι θετικό.

Δ.Δ.: Το θετικό, μετά από την οικονομική καταστροφή που έχουμε υποστεί οι επιχειρήσεις, η κοινωνία, οι πολίτες, θα αργήσει να φανεί χειροπιαστό, έτσι ώστε να χαμογελάσουμε. Είναι όμως σίγουρο ότι όλα αυτά που γίνονται μας οδηγούν σε κάποια οικονομικά που θα στέκονται και σε οικονομικά που μετά θα δώσουν το θάρρος στους πολίτες να ξοδέψουν, να επενδύσουν, να αισιοδοξήσουν. Πρέπει να κάνουμε υπομονή.

Κ.Μ.: Πάντως είναι οξύμωρο κύριε Πρόεδρε να διαπιστώνει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Ένωση τις αδυναμίες του φοροεισπρακτικού μηχανισμού και ότι δεν κάνουμε τίποτα για τη φοροδιαφυγή όταν εμείς δεν κινητοποιούμαστε. Εμείς ως χώρα, ως κυβέρνηση, ως Κράτος.

Δ.Δ.: Υπάρχουν σαφώς τεράστιες αδυναμίες εκεί και μεγάλη αποτυχία, ενώ αυτό το πρόβλημα είναι αναγνωρισμένο, ως το κυριότερο.

Κ.Μ.: Εδώ και χρόνια...

Δ.Δ.: Εδώ και χρόνια το ότι δεν έχουμε καταφέρει να φτιάξουμε τα συστήματα και να το περιορίσουμε. Από την άλλη, ξέρετε και εσείς και εγώ, ως πολίτες που κυκλοφορούμε, ότι ο Έλληνας δεν έχει καμία διάθεση να το συνειδητοποιήσει και ο ίδιος αυτό και να πληρώσει τους φόρους. Τώρα, βέβαια, λέμε ότι έχουν πέσει τόσο τα εισοδήματά μας που δεν έχουμε να πληρώσουμε και αυτό είναι αλήθεια, αλλά στη βάση του το πρόβλημα είναι ότι βρίσκουμε πάντα τους τρόπους να μην πληρώσουμε τους φόρους μας και να το δικαιολογούμε κιόλας λέγοντας ότι το κράτος δεν μας προσφέρει ή πάνε χαμένα ή ο,τιδήποτε.

Κ.Μ.: Κύριε Πρόεδρε, εκτός όμως ότι το κράτος δεν μας προσφέρει, το οποίο εν μέρει είναι μία μεγάλη αλήθεια, από την άλλη το κράτος δεν έχει και κανένα

ελεγκτικό μηχανισμό. Και στις άλλες χώρες υποθέτω δεν πάνε με χαρά να πληρώσουνε την εφορία, απλώς ξέρουνε ότι αυτό έχει συνέπειες.

Δ.Δ.: Όχι, φοβούνται περισσότερο, φοβούνται την τιμωρία και τις χειροπέδες.

Κ.Μ.: Εδώ προφανώς δεν έχει απολύτως καμία συνέπεια, αλλά και δεν υπάρχει και καμία βούληση να αντιμετωπιστεί.

Δ.Δ.: Νομίζω ότι δεν θα έλεγα ότι δεν υπάρχει βούληση. Δεν υπάρχει μεγάλη αποτελεσματικότητα ακόμα, αλλά τη βούληση τη βλέπουμε. Όντως έχουν αλλάξει τα πράγματα και ξέρουμε ότι υπάρχουν συστήματα, υπάρχουν λίστες, υπάρχει άρση τραπεζικού απορρήτου, υπάρχουν ενοχλήσεις και δουλειά που γίνεται στην εφορία χωρίς δημοσιότητα, όπου διάφοροι που δεν δικαιολογούνται τα εισοδήματά τους καλούνται να τα δικαιολογήσουν για να πληρώσουν. Έχουμε τη δικαιοσύνη, η οποία γίνεται πιο αυστηρή. Ας πούμε και τα θετικά.

Κ.Μ.: Απέχουμε ακόμα πολύ από το να είναι οργανωμένο όλο αυτό το σύστημα. Λοιπόν εγώ ξαναγυρνώντας στη χθεσινή σας ομιλία που έγινε παρουσία του κ. Στουρνάρα και επειδή έχουμε συζητήσει πολύ για τις ξένες επενδύσεις που χρειαζόμαστε σε αυτή τη χώρα και με τους γάλλους επιχειρήσεις που είχανε έρθει πριν λίγο καιρό με τον Hollande, τους γερμανούς κλπ., εδώ βλέπω από την ομιλία σας ότι εσείς βγάζετε μία κραυγή αγωνίας για τις ελληνικές επιχειρήσεις βάσει συγκεκριμένων δεδομένων. Και ξαναγυρνάω στο ενεργειακό κόστος.

Δ.Δ.: Ωραία, να σας πω επίσης έχετε πολύ δίκιο να το λέτε αυτό σε κάθε ευκαιρία και εγώ λέω και στον Πρωθυπουργό και στους Υπουργούς και όπου μπορώ, ότι τα πολλά λεφτά μπορεί να είναι στο Κατάρ και οι μεγάλες βιομηχανίες μπορεί να είναι στη Βόρεια Ευρώπη, αλλά τα λεφτά που θα μπουν στην ελληνική οικονομία για να επενδυθούν είναι τα λεφτά των Ελλήνων, των ελλήνων επιχειρηματιών και των επιχειρήσεων που είναι ήδη εδώ και έχουνε τσιμέντο και σίδερα στη γη και δεν φεύγουν ούτε σκέφτονται εάν θα έρθουν στην Ελλάδα ή όχι. Είναι εδώ.

Κ.Μ.: Ναι, και υποθέτω ότι ανάπτυξη δεν είναι μόνο αυτοκινητόδρομοι. Ανάπτυξη είναι και ένα εργοστάσιο μεγάλο το οποίο χτίζεται στην Ελλάδα και γίνεται...

Δ.Δ.: Θυμίζω ότι στα μέσα Ιανουαρίου που είδαμε τον Πρωθυπουργό με τον ΣΕΒ επισήμως, έδωσα ένα στικάκι με μία μεγάλη λίστα, μία λίστα δημιουργίας, γιατί είχε μέσα αναλυτικά 120 επιχειρήσεις στην Ελλάδα που τα τελευταία 3 χρόνια της κρίσης έχουν επενδύσει 12 δισ. ευρώ σε αυτόν τον τόπο, σιγά σιγά και χωρίς φανφάρες και χωρίς επισκέψεις στα πρωθυπουργικά γραφεία.

Κ.Μ.: Εγώ λοιπόν να ξαναγυρίσω σε αυτό το ενεργειακό κόστος και μου έκανε εντύπωση μία αποστροφή του λόγου σας. Η ελληνική βιομηχανία λέτε δεν θα δεχτεί μισιακές λύσεις και εκπτώσεις σε ένα θέμα που αφορά την ίδια την

επιβίωσή της. Αυτό είναι το κόστος της ΔΕΗ και του φυσικού αερίου για να καταλάβω;

Δ.Δ.: Είναι μία σειρά από πράγματα. Είναι το ντίζελ, είναι το φυσικό αέριο, είναι ο ηλεκτρισμός, είναι οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης που πέφτουν πάνω σε αυτά, είναι οι επιβαρύνσεις των λεγόμενων υπηρεσιών κοινής ωφελείας όπου επιβαρυνόμαστε όλοι αν το ξέρετε, επειδή πρέπει στα νησιά μας να έχουμε ειδικό χαμηλό κοστολόγιο και να το πληρώνουμε. Υπάρχει το κόστος –αυτή η μεγάλη στρέβλωση που έχει δημιουργήσει η ευρωπαϊκή απόφαση– για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι οποίες σωστά έπρεπε να αναπτυχθούν, αλλά τώρα το παρακάναμε και πληρώνουν όλοι οι καταναλωτές, επιχειρήσεις, παραγωγικές μονάδες ένα κόστος για ένα όνειρο, σε ένα παγκόσμιο πρωταθλητισμό που κάνει η Ευρώπη για να περιορίσει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπου στο τέλος χάνονται δουλειές από τους ανθρώπους που δουλεύουν εδώ στην Ευρώπη και στην Ελλάδα. Όλο αυτό το μεγάλο πλέγμα, τα τελευταία χρόνια, έχει γίνει τόσο βαρύ, έχουν αυξηθεί τόσο πολύ όλες αυτές οι επιβαρύνσεις, που οι μονάδες αυτές που περιμένουν το περίφημο competitiveness να μας δώσουν το λέω αγγλικά, γιατί αυτό είναι το μεγάλο σήμα της Τρόικας.

Κ.Μ.: *Την ανταγωνιστικότητα.*

Δ.Δ.: Την ανταγωνιστικότητα. Αυτές οι μονάδες, λοιπόν, που είναι ήδη ανταγωνιστικές, που είναι χαλυβουργία, που είναι αλουμίνιο, που είναι σωληνουργία, που είναι τσιμέντο, που είναι καλώδια, πράγματα που μπορούμε να ανταγωνιστούμε, διεθνώς, γιατί είμαστε πολύ παραγωγικοί εδώ στην Ελλάδα, χάνουν αυτήν την ανταγωνιστικότητα με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και με όλες αυτές τις επιβαρύνσεις, τις οποίες πληρώνουν τελικά για να λύσουμε το πρόβλημα του κράτους.

Κ.Μ.: *Βλέπω ότι οι πληροφορίες θέλουν τον Υπουργό Οικονομικών στο θέμα του ενεργειακού κόστους να υποστήριξε ότι το κόστος της ενέργειας είναι κάτω του αντίστοιχου μέσου ευρωπαϊκού όρου.*

Δ.Δ.: Είχε έναν πίνακα, ο οποίος ανέφερε μόνο το κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας και μάλιστα σε μία μέτρηση που λέγεται κόστος στον τελικό χρήστη. Είναι όλα αυτά τεχνικά, αλλά θέλω να πω, θα στεναχωρηθώ πολύ εάν ο Υπουργός Οικονομίας, με ένα τέτοιο χαρτί εκφράζει απορία, όταν προσπαθούμε να του δείξουμε τη συνολική πολυπλοκότητα του θέματος, που δεν έχει να κάνει μόνο με το κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας που κρατούσε στο χέρι του, αλλά όπως είπα με το ντίζελ, το αέριο, το κόστος των ρύπων, των ΑΠΕ και όλο αυτό το απίστευτο πλέγμα, το οποίο εδώ στην Ελλάδα είναι μία αγορά που πάσχει, που βρίσκεται σε μία διαδικασία απελευθέρωσης. Δεν έχει εκφρασθεί ένα σχέδιο εθνικό, ενεργειακό που θα μας φθάσει γρήγορα έτσι ώστε όλοι όχι μόνο η βιομηχανία, αλλά και οι πολίτες, να έχουν εναλλακτικές λύσεις διαφορετικές και ανταγωνισμό σε αυτή την αγορά. Είναι μια βαριά δουλειά που πρέπει να ασχοληθεί πάρα πολύ σοβαρά η Κυβέρνηση και θα πω ο Πρωθυπουργός, ο ίδιος, έχει συνειδητοποιήσει το μέγεθος του θέματος και ασχολείται για να βρει λύσεις.

Κ.Μ.: Και ένα τελευταίο ερώτημα, το οποίο όμως μας απασχολεί πάρα πολύ γιατί έχουμε αντιφατικές δηλώσεις. Ο Πρωθυπουργός δηλώνει ότι ο κατώτατος μισθός μέσω της Real News δεν πρόκειται άλλο να περικοπεί. Έρχεται όμως η Επίτροπός μας, η κ. Δαμανάκη και λέει ότι ακόμα το θέμα είναι ανοικτό. Τι από τα δύο συμβαίνει, είναι ανοικτό ακόμα το θέμα για τον κατώτατο;

Δ.Δ.: Εδώ στην Ελλάδα το θέμα δεν είναι ανοικτό, δεν το ανοίγει κανένας και θα παρακαλούσα και να σταματήσουμε να θέτουμε αυτό το θέμα. Ο ΣΕΒ είναι σταθερά κατά της μείωσης του κατώτατου μισθού, δεν μας απασχολεί και δεν το θέτουμε. Τώρα η ανησυχία αυτή για το ποια θέματα είναι ανοικτά για την Ελλάδα, δεν περιλαμβάνει μόνο τον κατώτατο μισθό, αλλά περιλαμβάνει και το ύψος του χρέους μας, ακόμα ίσως και την παραμονή μας στην Ευρώπη, που μπορεί να ξαναμπεί σε ερωτηματικό εάν εμείς δεν προχωρήσουμε να φτιάξουμε το μαγαζί μας.

Κ.Μ.: Σας ευχαριστώ παρά πολύ, καλό σας μεσημέρι.

Δ.Δ.: Σας ευχαριστώ πολύ.